

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Fru Mimi Jakobsen peger på de statistiske grunde, der vil betyde behov for flere plejehjemspadser på et eller andet tidspunkt. De statistiske oplysninger er jo ikke anderledes kendte i dag eller bedre kendte i dag, end de var i december 1986, hvor fru Mimi Jakobsen var socialminister og sagde følgende, og jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1986-87, 1. samling, sp. 3449. Det er den skriftlige fremsættelse til lovforslag under »ældrepakken«:

»Og i ældreboliglovforslaget er der indsat en bestemmelse, der muliggør opførelse af boliger, der ikke opfylder de sædvanlige krav til en selvstændig bolig.

Når der i tilknytning til ældreboligerne etableres ældrecentre efter reglerne i bistandsloven samt døgnberedskab, kan der ydes beboerne en bistand, der fagligt og med hensyn til tryghed svarer til, hvad der ydes i de nuværende institutioner for ældre.«

Jeg er fuldkommen, 100 pct. enig. Det var kernen i ældrepolitikken på det tidspunkt. Fru Mimi Jakobsen brugte et andet sted i debatten udtrykket: »Vi skal afinstitutionalisere hele ældrepolitikken.« Det Radikale Venstre er fuldkommen enig i det.

Men debatten kan fortsætte. Jeg kan se, at fru Mimi Jakobsen nikker – der er ingen uenighed på det område – så lad os gå videre til ordførertalerne og få videreført debatten dér for at imødekomme formandens opfordring.

Så skal jeg nøjes med at sige til hr. Jørn Pedersen, at jeg ikke sagde, at man ikke skal gøre det attraktivt at gøre noget for de ældre. Det Radikale Venstre vil også gerne sørge for, at dette område bliver behandlet anstændigt, ordentligt, men der er megen løstagtighed i hr. Jørn Pedersens forestilling om – eller mangel på – svar, når jeg spørger konkret om, hvad det er for økonomiske styringer, Folketinget skal foretage over for kommunerne. Men det kan vi jo også vende tilbage til, når mit indlæg kommer.

Formanden:

Ja, vi har nemlig en ordførerrække, som vi nu vender tilbage til.

Karen Højte Jensen (KF):

For knap 1½ år siden havde vi her i Folketinget også en debat om ældrepolitikken. Når jeg har lyst til at minde om dette, er det faktisk også for at minde om, at vi har tradition for, at der står et bredt flertal bag ældrepolitikken. Det har vi altid i den konservative folketingsgruppe lagt stor vægt på, og det gør vi, fordi det netop på dette felt er vigtigt, at der føres en stabil og forudsigelig politik. Det skal være muligt for de ældre i god tid at indrette sig på alderdommen og sikre de vilkår, man ønsker, for at kunne forvente en god og tryk tredje alder.

Ser vi tilbage på perioden fra begyndelsen af 1980'erne og frem til nu, er der sket – eller i hvert fald igangsat – en omstilling på ældreområdet i alle kommuner. Der er faktisk grund til at rose kommunerne for deres aktive indsats, en indsats, der bygger på de mange ældrepolitiske initiativer, der er taget fra regering og Folketing i de senere år.

Det drejer sig om at skabe gode rammer og muligheder for vore ældre medborgere. Vi ved, at såvel den gennemsnitlige levealder som den maksimale levealder forlænges, og det kræver planlægning for at kunne imødekomme de behov, der naturligt følger i kølvandet på denne kendsgerning. Det kræver, at både det enkelte menneske og den enkelte familie selv og det offentlige planlægger.

Lad mig understrege, at de ældre er en broget skare. Ikke sociale tilfælde, men en skare, der skal kunne vælge blandt en vifte af forskellige lokale tilbud og skal kunne fravælge, alt efter den enkeltes eget behov og egen interesse.

Det, der er så vigtigt, er, at ældrepolitikken bygger på individuelle ønsker, og at vi er med til at sikre følelsen af tryghed hos den ældre. Det er et spørgsmål om at inddrage den ældre selv i løsningen af egne problemer og at understøtte den ældre i de ressourcer, den ældre selv er i besiddelse af – det, vi kalder hjælp til selvhjælp-princippet. Egenomsorg og selvbestemmelse er nøgleord, ligesom kontinuitet i den ældres tilværelse er uhyre væsentlig.

For de fleste ældre er boligen det centrale udgangspunkt. Med den såkaldte ældrepakke fra 1987 blev der for alvor sat skub i at etablere gode boliger for de ældre. Som altovervejende hovedregel bygges alene ældreboliger, som er selvstændige boliger med køkken og badeværelse og uden institutionspræg. Der er oprettet